

Hnojník

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Třinec

Nadmořská výška: 365 m n. m.

Počet obyvatel: 1 465

Adresa URL: www.hnojnik.cz

Okres: Frýdek-Místek

GPS souřadnice: 49.682285N, 18.541282E

První pís. zmínka: 1305 (720 let)

PSČ: 739 53

Okolí a příroda Hnojník

Složení půdy je v celém údolí Stonávky (pramení mezi horami Kyčerou a Prašivou) sypké a šterkovité, tzv. kamenec, na vyvýšeninách je půda vzniklá z břidlic a pískovců, pouze na východních svazích je hlinitá. Spodní vrstvy jsou téměř všude nepropustné, proto bylo a je třeba pozemky odvodňovat.

Řeka Stonávka protéká obcí severním směrem a v době větších dešťů způsobovala v minulosti povodně, největší v roce 1880 a v roce 1904. Po povodni v roce 1905 byla částečně zregulována. Její vody byly v dřívějších dobách odváděny mlýnskými struhami ke třem mlýnům, které však byly zlikvidovány po druhé světové válce.

Druhá říčka - Černá - spíše větší potok, pramení v lesích na jihovýchodě a tvoří až na malé výjimky, hranici mezi naší obcí a obcí Střítež. V době pohraničních sporů o Těšínsko (1918-1920) tvořila z části hranici plebiscitního území. Tento vodní tok byl nedávno, stejně jako řeka Stonávka, zregulován za účelem lepšího svodu vod do Těrlické přehrady. Potok Černá se vlévá na území Třanovic do Stonávky.

Vodní stavy a rybníky - mimo stavů a mlýnů, byly ještě panské stavy pod farskou loukou, dále pak mezi č.p.28, č.p. 9 (Szokala-Kočí) patřící také velkostatku a stav Szokalův. Pokud se týká rybníků - je zachován pouze jeden a to v lese za chatovou osadou u rašeliniště, avšak ani ten není udržován. Z jižní části panského lesa poblíž čp. 38 se dosud nachází dvě zanedbané studánky, odkud se vedla pramenitá voda dřevěným, později železným potrubím k obecní cestě při čp. 147 (Janeczko) ukončeným 2 m vysokou trubkou. Voda se plnila do velkých sudů (beček) a 2-3x denně se dovážela do zámku.

Lesy patřily většinou majitelům velkostatku, baronskému rodu Beessů, se nacházejí v jižní části obce, pouze za zámkem je menší les, kterému se říkalo "Bažantice". Menší lesní plochy vlastnili také p. Folwarczný č.p.3, p. Rakowski č.p.6 a p. Dulawa č.p.19. Lesy jsou většinou smrkové, zřídka se vyskytují borovice a v malém množství i jedle a modřiny, místy také ještě duby, břízy a na vlhkých plochách i olše.

Po druhé světové válce v rámci socializace vesnice, byly jak soukromé, tak i lesy patřící k velkostatku přiděleny do správy státních lesů. Po roce 1989 byly tyto lesy opět vráceny soukromým majitelům s výjimkou lesů bývalého státního statku.

